

Przybyszew jest jedną z najstarszych miejscowości na południowym Mazowszu. Niewiele jednak wiadomo o powstaniu i początkach miejscowości. Źródła archeologiczne potwierdzają, że już pod koniec XII w. istniały tu ślady osadnictwa. Sprzyjało temu zapewne położenie na wysokiej nadpilicznej skarpie, stwarzającej odpowiednie warunki obronne. Wysoki lewy brzeg Pilicy, to pozostałość po stacjonującym na tym terenie lodowcu.

Nazwa miejscowości pochodzi najprawdopodobniej od nazw osobowych np.: Przybysław, Przybigniew czy też od słowa Przybysz.

W skład utworzonego **ok. 1075 r** archidiakonatu płockiego wchodziła m.in. parafia Przybyszew. Nazwa Przybyszew w postaci Przybyssov, oraz Prribyssovo pojawiła się w dokumencie księcia Trojdenana z **1338 r. 12 grudnia 1338 roku** zawarta została umowa pomiędzy księciem Mazowieckim - Trojdenem a Janem, opatem płockim, na mocy której książę nadaje benedyktynom w Płocku w zamian za Wilanów k/Warszawy przywileje dla wsi klasztornych nad Pilicą: Przybyszew, Przybyszowice, Minków, Borowe, Wyśmierzyce. Jednocześnie w umowie książę przekazuje całą władzę nad wymienionymi wioskami w ręce opata w Płocku. Zezwala także na lokowanie miasta na prawie magdeburskim. Przybyszew staje się **miastem między rokiem 1338 a 1396**. Na mocy umowy książę Trojden zobowiązuje się wybudować drogę publiczną we włościach Przybyszew. Miejscowość staje się ośrodkiem handlowym, gdyż opat ma prawo do urządzania targów ze składami żywności, jatkami mięsnymi, piekarniami wraz ze wszystkimi innymi uprawnieniami. Benedyktyni płocki zakładają na przełomie XV i XVI w. szkołę parafialną, która funkcjonuje do końca XVIII w. Parafia rozwija się i 4 sierpnia 1367 r. Ziemowit III (syn Trojdena) obdarza prawami lokacyjnymi wieś Darnów (obecnie Dziarnów).

Od 11 września 1525 r. Przybyszew, na mocy przywileju opata Mikołaja Barcikowskiego, otrzymuje prawa miejskie jako miasto książęce. Na mocy przywileju do Przybyszewa dołączone zostają wsie: Przybyszowice i Osuchów. Organizowane są dwa jarmarki rocznie: 30 czerwca i 29 września oraz targi w każdą środę. Późniejsze wieki przynoszą niestety krajowi i miejscowości wiele nieszczęść. Nadchodzi okres rozbiorów Polski przez sąsiednie mocarstwa: Austrię, Prusy i Rosję. Polacy zrywają się do walki o niepodległość. Powstanie kościuszkowskie wybuchające w 1794 r. nie omija także Przybyszewa. Pod miejscowością stacjonuje Naczelnik Tadeusz Kościuszko wraz ze swymi oddziałami. Między 22 a 27 czerwca 1794 r. wydaje rozkazy dla wojska i odezwę do narodu w której piętnował zdrajców, którzy oddali Kraków w ręce Prus.

W podziemiach tutejszego kościoła znajduje się grób generała Józefa Antoniego Madalińskiego. To jego brawurowy marsz, wraz z wojskiem, z Ostrołki do Krakowa dał sygnał do wybuchu powstania. Po kolejnym rozbiorze Przybyszew i okolice dostają się pod zabór pruski. W 1807 r. po utworzeniu Księstwa Warszawskiego Przybyszew wchodzi w jego skład. **Rok 1812** to nie tylko rok klęski Napoleona pod Moskwą, ale też rok klęski dla Przybyszewa. W czasie ogromnego pożaru strawione zostają: kościół parafialny, plebania, szpital oraz 53 domy wraz z budynkami gospodarczymi.

W 1840 roku wybudowany zostaje budynek szkoły publicznej. Mieszczanie sami utrzymują i opłacają pracującego w niej nauczyciela. Wiek XIX to okres zrywów niepodległościowych.

Po klęsce kolejnego zrywu, Powstania Styczniowego w 1863 r. Przybyszew traci prawa miejskie **w roku 1870** i już nigdy ich nie odzyskuje. Powoli jednak odbudowuje się ze zgliszcz i ran po kolejnych powstaniach. Budowane są kolejne kościoły. Mimo starań Przybyszew już nigdy nie odzyskuje swej świetności z dawnych lat. Obecnie jest wioską należącą do gminy Promna i jednocześnie znajduje się tu parafia należąca do Archidiecezji Warszawskiej.

